

פרק שלישי			
הנושא	המקרה	הדין	הטעם
א) צידה ביו"ט ונתנית מזונות	1) ביברים מחוסרי צידה –	אסור	שלא נחשב ניצוד ועומד, וצידה אסורה כקצירה
	2) ביברים שאינו מחוסר צידה	מותר	שנחשב כניצוד ועומד, ומותר לשחטו
ב) ספק ניצוד ביו"ט	לחכמים	אסור	רק אם ודאי ניצוד מעיו"ט
	לרשב"ג	מותר	דספק מותר. רק אם ודאי ניצוד ביו"ט אסור.
ג) שחיטת מסוכנת	אם לא יכולים להנות ביו"ט – אם אפשר לאכול כזית צלי – לר"ע אף 1) כזית חי 2) ממקום השחיטה	אסור	דמלאכה שלא לצורך יו"ט אסור אפי' שיפסיד
		מותר	דגם כזית צריך שחיטה, (וצלי זה האכילה
		מותר	המהירה ביותר)
		מותר	לר"ע אף כזית חי ממקום שחיטה שאי"צ צליה ואי"צ הפשטה
ג) הבאת הבהמה השחוטה	במוט ומוטה	אסור	בפרסום וזלזול בכבוד יו"ט
	בידיים, איברים	מותר	כפי הנצרך לצורך יו"ט
ד) בכור שנפל לבור	לר' יהודה: ירד חכם ויבדוק (אך אסור להעלותו קודם לכן) לר' שמעון: מום שלא נבדק מעיו"ט	מותר	כיון שהמום מעיו"ט היה דעתו עליו
		אסור	שנראה כמתקנו ומכשירו לאכילה
ה) טלטול נבלת בהמת קדשים וחלה שנטמאת	ביהמ"ד השיבו לרבי טרפון	שאסור	שאינה ראויה לכלום. לא לכלבים ולא להסקה. שאין מבערין קדשים ביו"ט. ואין מאכילים לכלבים.
ו) חלוקת בהמה ביו"ט	להמנות בסכום כסף לכתחילה – לחלק אם כבר נמנו מעיו"ט	אסור	נראה כמסחר
		מותר	שאינו מזכיר סכום כעת רק מחצה ושליש
ו) שקילת בשר בכלי	משקל סתם כנגד כלי – לר' יהודה לחכמים	אסור	מעשה חול
		מותר	אינו נראה כמעשה חול
		אסור	שאסור להשתמש כלל במאזנים אפי' לשמרו
ז) שקילת בשר ביד	אם מזכיר "בדינר" רק חלוקה "בערך"	אסור	אצל טבח זה גם שקילה
		מותר	
ז) השחזת סכין	במשחזת להשיאה ע"ג חברתה	אסור	מתקן כלי
		מותר	שינוי. (בגמ' משום שרק מעביר השמנונית)
ח) קנין שאר דברים במידה	בכלי מידה רגיל בכלי שאפשר למדוד בו אך כעת אין מודדין בו- לר' יהודה – ולחכמים	אסור	נראה כמסחר
		מותר	שאינו נראה מסחר להדיא
		אסור	שהוא ג"כ מידה ואסור

במנין	ביצים ואגוזים גם אצל חנווני	מותר	שכך הדרך למנות גם בבית
מעשי אבא שאול בן בטנית	<u>ממלא מבערב את מידותיו</u>		
	ב: יו"ט		מפני איסור מידה
	לאבא שאול - בחוה"מ		ביטול ביהמ"ד
	להכמים - גם בחול		חשש גזל של מיצוי המידות
<u>פרק רביעי</u>			
(א) הבאה ביו"ט	<u>כדים</u> – בסל וקופה על כתפו וביד <u>תבן</u> – בקופה מופשלת לאחוריו להביא בידו	אסור	נראה כמעשה חול
		מותר	בשינוי (ואם א"א לשנות מותר – רע"ב) שמוכח שהוא לצורך יו"ט
		אסור	נראה כמעשה חול
		מותר	שינוי וכנ"ל
(א) שימוש במה שלא הוקצה לכך מעיו"ט (ב)	בערימת תבן: בעצים שבמוקצה: <u>עצים מהשדה</u> , המכונס: מהשדה, מהמפוזר: מהקרפף: סמוך לעיר: לר' יהודה + נעול במנעול לר' יוסי: סמוך לעיר אפ"י פתוח או נעול במנעול אפ"י רחוק	מותר	לא סבר מוקצה
		אסור	שמוקצים מחמת חסרון כיס שעומדין לבנין
		מותר	דעתו עליהם
		אסור	שלא היתה דעתו עליהם, כי שמא אינם שם
		מותר גם מפוזר	דעתו עליהם כיון שמשתמרים
		מותר גם מפוזר	דעתו עליהם
(ב) נטילת עצים מסוכה	ממחובר לסוכה מהסמוך לה	אסור	איסור סותר
		מותר	אין בטלים לדופן ואינו סותר
(ג) ביקוע עצים מהיכן	מקורות המוכנות לבנין: מקורה שנשברה ביו"ט:	אסור	מוקצה מחמת חסרון כיס
		אסור	בין השמשות היה מוקצה דחסרון כיס
(ג) צורת הביקוע	קרדום מגרה מגל: בקופיץ	אסור	כלי אומן הם ונראה כעושה מלאכה
		מותר	בכלי המיועד לחיתוך בשר ואינו נראה כמלאכה
(ג) פירות שבבית סתום ונשבר	אם נשבר מעצמו: ליטול ממקום השבר לשבור ביד לר"מ אף לשבור בידיים	מותר	כיון שהלבנים אינם מחוברות בטיט אלא רק מסודרות, הוי סותר דרבנן. ואינו מחשיב הפירות למוקצים.
		אסור	כיון שהוי סותר
		מותר	(אולי - סותר דרבנן לצורך אוכל נפש) – מותר.

ד) עשיית כלים ביו"ט	הכנת נר מגוש חימר עשית פחמין: חיתוך פתילה: לר' יהודה להניחו ב-2 נרות ולהדליק באמצע ויחלק מעצמו לשניים	אסור	שעושה כלי
		אסור	שעושה כלי
		אסור	שעושה כלי
		מותר	דלא מוכח שעושה לתיקון אלא להדלקה
ה) כנ"ל	שבירת חרס וחיתוך נייר לצלית מליה גריפת תנור מטיט שנפל בו: לכבוש ולסדר בלי לגרוף: להעמיד 2 חביות זו ע"י זו:	: אסור	עשית כלי (מכשירו למ"ד אוכל נפש: אסור)
		אסור	עשית כלי (מכשירו למ"ד אוכל נפש: אסור)
		מותר	כי א"א לאפות בלי לעשות כך
		אסור	נראה כבונה
ה) שימוש בעצים לא להסקה	לסמוך את הקדירה או הדלת:	אסור	עצים רק להסקה עומדים, ולשאר תשמישין הם מוקצין
כנ"ל	הנהגת בהמה במקל: ולר"א בר"ש:	אסור	שנראה כמוליך בשוק
		מותר	
ו) כנ"ל	לר"א ליטול קיסם לחצוץ שיניים: קיסמים מהחצר להדליק <u>לחכמים</u> : רק משלפניו ורק להדליק לחצוץ שיניים אף מלפניו: מהחצר אף להדליק:	מותר	כל מה שבבית ובחצר נחשב מוכן
		מותר	בין להדלקה בין לחצוץ שיניים
		מותר	רק משלפניו היה דעתו עליהם
		אסור	ועצים להדלקה קיימי
		אסור	מהחצר טורח לאספם ואין דעתו עליהם
ז) הבערת אש	להוציא אש חדשה: ממים, מעפר, מעצים ואבנים ליבון רעפים חדשים כדי לצלות בהם	אסור	כיון שמוליד אש דומה למלאכה
		אסור	שמתקנם
ז) הזמנת דברים לאכילה ביו"ט	<u>מוקצה שבו פירות שעומדים להתיבש</u> בלי הזמנה הזמנה כללית בפה: לר"א לחכמים	אסור	צריך להזמין איזה מהם יאכל ביו"ט, כי בסתמא עומדים להשאר זמן רב
		מועילה	ומדין ברירה
		חייב לרשום	שאין ברירה וחייב לבדוק
<u>פרק חמישי</u>			
א) הצלת פירות מנזק ביו"ט	להשיל דרך ארובה דרך חלון כיסוי פירות וכדים מפני הדלף כלי תחת הדלף: (ואף לשפכו כשיתמלא)	מותר	שאינו טרחה רבה
		אסור	שהוא טרחה ביו"ט
		מותר	מפני הפסד התירו, שאינו טרחה כ"כ
		מותר	בדלף נקי, שאינו מבטל כלי מהיכנו (תויו"ט)

		הכלל: מה שחייבים עליו בשבת למרות היותו: רשות, שבות, מצוה חייבים עליו ביו"ט.	איסורים ביו"ט למרות שיש בהם מעט מצוה
גזירה שמא יתלוש זמורה	אסור	לעלות באילן	(ב)
גזירה שמא יתלוש זמורה כדי להנהיגה	אסור	לרכוב על בהמה	
שמא יכין חבית של שייטין	אסור	לשוט על המים	
שמא יתקן כלי שיר		מטפחין מספקין מרקדין	
שמא יכתוב		לדון לקדש לחלוץ לייבם ואינו מצוה גמורה כי: לדון לקדש לחלוץ ולייבם	(ב) מעט מצוה אך עדיין רשות
יש דיין גדול ממנו בעיר			
יש לו אישה ובנים			
יש אח גדול ממנו			
דומה למקח וממכר		מקדישין מעריכין מחרימין הפרשת תרומות ומעשרות	(ב) מצוה אך לא חובה בשבת
נראה כמתקן הפירות			
שקנין שביתתם עם הבעלים	כרגלי הבעלים	להוליך בהמה וכלים	(ג) קנין שביתת כלים
שיש שני רועים ושני בנים ולא ידוע מעיו"ט למי למסור	כרגלי הבעלים	מוסר לבנו ולרועה	
לחומר: למקום שכולם יכולים ללכת	רק כרגלי כולם	כלים בבית המשפחה אם אינם מיוחדים לאחד אם מיוחדים לאחד מהם	
שהוא נחשב בעלים	כרגליו		
שבכניסת יו"ט היה בבעלות המשאיל	כרגלי המשאיל	השואל כלי ביו"ט	(ד) כנ"ל
שבכניסת יו"ט היה בבעלות השואל	כרגלי השואל	השואל מעיו"ט	
לחומר אחרי שתיהן, שמעורבין משתיהן	כרגלי שתיהן	המערכת מים תבלין ומלח בעיסה	
דמים אינם חשובים	אינם אוסרין	ולר' יהודה במים	
כי יש בה ממש	כרגלי בעלים	גחלת	(ה) כנ"ל
כי אין בה ממש	מותר לכל	שלהבת	
כי יש בה ממש	מועלין בה	גחלת של הקדש	
כי אין בה ממש	אין מועלין	שלהבת של הקדש	
	כרגלי הבעלים	מים שבבור: של יחיד	
ואלפיים מחוץ לעיר	כרגלי העיר	של העיר	
שאין להם בעלים, והזוכה קובע	כרגלי ממלא	של עולי בבל	
	כרגלי הבעלים		
ואם לא עירב לשם א"א להביא לו מהם	כרגלי הבעלים	היו פירותיו בעיר אחרת	(ו) כנ"ל
כי הוא עירב והמביאים ג"כ עירבו	אפשר להביא לו	אם עירב בעל הפירות	

כי קנו שביתה כרגלי הנותן	אסור להוליכה	אורח שקבל מנה ביו"ט	(ז)
כי קנו שביתה כרגלי המקבל	מותר להוליכה	אם זיכה להם מעיו"ט	
שלא היה דעתו עליהן	אסור להשקות ולשחוט	בהמות שלו שאין לנות בעיר	
שהיה דעתו עליהן	מותר	בהמות שלו שבאות ללון בעיר	

סליק מסכת ביצה